

Forside

Bacheloroppgave

Studieprogram: Journalistikk

Opptaksår: 2018

Er oppgaven konfidensiell: JA ___ NEI _x_

Kan oppgaven benyttes til undervisningsformål (anonymt)? JA _____ NEI __x__

Forfatter:

Studentnummer: 230157	Kandidatnummer: 8477	Navn: Emma Bjerregaard Opheim
-----------------------	----------------------	----------------------------------

Oppgavens tittel:

En tekstanalyse av Resett: Språklige virkemidler, innhold og islamkritikk hos det mest omtalte og kritiserte alternative medie i Norge.

Veileder: Terje Hillesund

Universitetet i Stavanger

2021

Sammendrag:

I denne oppgaven har jeg valgt å se nærmere på det alternative norske medie og nettavisen Resett. Nettavisen har skapt mye følelser, engasjement og irritasjon, og har fått mye kritikk for å fremme hat mot Islam, bruke hatefull retorikk, og ved bruken av vinklinger, fyre opp til debatt og hat i kommentarfeltene deres. Problemstillingen min har gått ut på bruke tekstanalyse for å se nærmere på Resett sine språklige virkemidler, retorikk og vinklinger. I hovedsak er det en tekstanalyse av innholdet deres, med utgangspunkt i få utvalgte artikler. Jeg har sett på hvordan de omtaler Islam i kommentarartikler, samt sett nærmere på de mer vanlige nyhetsartikler. I tillegg til å se på vinklingen de bruker på Facebook-siden deres. Jeg fant en klar bruk av negative ord og vinklinger i forhold til Islam og muslimer under tekstanalysen. Språket de bruker på sosiale medier, tilsier at de ønsker å fyre opp til debatt. Men om innholdet jeg har analysert, kan oppfattes som hatefull retorikk, er et spørsmål som ble vanskelig å svare på, da det kan oppfattes ulikt fra gruppe til gruppe, og ut i fra egen moral og verdenssyn. Det handler om tekst i kontekst. Dette ble også konklusjonen min. At det ble vanskelig å kunne si om innholdet egentlig er hatefullt. Det er nok mer på grensen, men gjerne ikke helt over den.

INNHALDSFORTEGNELSE

1.0 Innledning	side 4
2.0 Problemstilling	side 4
3.0 Litteratur og bakgrunnsinformasjon	
3.1 Alternative medier.....	side 5
3.2 Om Resett.....	side 6-7
3.3 Kritikk rundt Resett.....	side 7
3.4. Tidligere forskning Resett.....	side 7-8
3.5 Mediespråk og språkets makt.....	side 8-9
4.0. Metode	
4.1 Tekstanalyse.....	side 9-10
4.2 Undersøkelsesutvalg.....	side 10
4.3. Problemer med utvalget.....	side 10-11
5.0 Analysedelen	
5.1 Kommentarer i Resett.....	side 11-16
5.2 Nyhetsartikler i Resett.....	side 16-19
5.3 Sosiale medier i Resett: Facebook.....	side 19-23
6.0 Drøfting	side 23-25
7.0 Konklusjon	side 25
8.0 Referanser	side 26-28

Vedlegg 1: Dokumentasjon kommentarartikkel 1, side 29-30

Vedlegg 2: Dokumentasjon kommentarartikkel 2 side 31,32,33

Vedlegg 3: Dokumentasjon nyhetsartikkel 3, side 34-35

Vedlegg 4: Dokumentasjon nyhetsartikkel 4, side 36-37

1.0 Innledning:

Alternative medier er et emne som jevnlig blir debattert. Ifølge den årlige rapporten *Digital News* fra 2019, utarbeidet av organisasjonene *Fritt Ord* og *Reuters Institute for the Study of Journalism*, er bruken av alternative medier lav, men de alternative mediene får stor oppmerksomhet, særlig i andre medier. I rapporten trekker professor i medievitenskap ved UIB, Hallvard Moe, frem at et av de alternative mediene som er omtalt mest, som er nettstedet Resett. (Vike Arnesen, 2019). Debatten rundt Resett har i stor grad gått ut på om Resett skal få innpass med resten av den etablerte pressen i Norge. De har fått kritikk for vinklinger på saker, hatefull retorikk, for å være islam-fiendtlig, samt at de ikke forholder seg til presseetiske normer og regler, blant annet. To ganger har Resett fått avslag hos den private organisasjonen Redaktørforeningen, om å få innpass. Det har vært basert på at Resett gjentatte ganger, har brutt Vær Varsom-plakaten, oppfordret til boikott av andre medier, samt at de har tilbudt intervjuobjekt penger for å stille opp. (Rustad Carlsen, Svendsen & Alnes, 2020).

“Gjennom vinklinger og innhold byr Resett ofte opp til en dans i kommentarfeltet, som de deretter lener seg tilbake og ser på “sa Kårstein Løvaas, som representerer Høyre på Stortinget, til nettavisen Filter Nyheter i 2019. (Skybakmoen, 2019).

Resett er et nettsted som skaper diskusjon rundt hva journalistikk egentlig er, språk i mediesammenheng, og hvor grensene går for hva som er presseetisk innafor å skrive. Det er et nettsted som ofte blir anklaget for å være islam-fiendtlig, samt bruke hatefull retorikk og språk, for å få det frem deres syn på Islam.

2.0 Problemstilling:

På bakgrunn av at Resett er et mye omtalt medie som mange har en mening og oppfatning av, vil jeg i denne oppgaven ved å bruke tekstanalyse, se på språklige virkemidler, vinklinger og innhold hos nettstedet Resett. Jeg vil se på bruken av sosiale medier og vinklingene der, for å skape meg et bilde av innholdet hos et av de mest omtalte alternative mediene vi har i Norge. Er Resett preget av hatefull retorikk? Skriver Resett hatefullt om Islam ved bruk av retorikk og språk? Hvordan ser nyhetsartiklene til Resett ut. Skiller de seg ut fra etablerte medier? Fyrer de opp til kamp i kommentarfeltene ved sine vinklinger og språk i for eksempel sosiale

medier? Dette er noen av spørsmålene jeg ved hjelp av tekstanalysen ønsker å undersøke nærmere.

3.0 Litteratur og bakgrunnsmateriale:

3.1 Hva er alternative medier?

Siden jeg skal foreta en tekstanalyse av innholdet i et alternativ medie, synes jeg det er viktig å definere hva et alternativ medie faktisk er. Her har jeg valgt å ta i bruk en artikkel om emnet, i tillegg til en bok om emnet alternativ medier, for å kunne gi en god og faglig definisjon av hva det er. I artikkelen *The Future of Alternative Media*, blir alternative medier definert som en slags opposisjon til det såkalte “mainstream” media. Det skal fungere som noe som skal utfordre det etablerte, samt det etablertes mediers makt. Alternative medier har fått sitt utspring på bakgrunn av de sosialt, kulturelle og politiske, ekskluderte. Det har ofte en klar politisk agenda med et klart budskap bak, som gjerne kan være radikalt. (Kenic, 2011, s. 191-192).

I boken “*The alternative media handbook*”, konkluderes det med at mennesker som publiseres alternativt stoff, har et slags behov for å publisere stoff som faller i god jord hos såkalte likesinnede folk. Det er en form for solidaritet i det alternative medielandskapet, som gjør at mennesker føler en tilhørighet, og at større alternative medier, som for eksempel Resett, skaper en form for fellesskap i det politiske budskapet som de vil få frem. Internett har uten tvil vært en stor arena for at alternative medier har fått vokse. Der kan hvem som helst publisere hva som helst. Men alternative medier er også avhengig av sponsor, reklame og inntekt, akkurat som de fleste andre medier. Derfor er det også for alternative medier, slik som Resett, blitt viktig å holde seg til visse grunnleggende regler. Det at de er avhengige av sponsorer og reklameinntekter for å klare å drive videre, kan gjøre at alternative medier må innfinne seg i visse krav og regler fra lesere og de som støtter dem økonomisk. Resett som alternativt medie har søkt seg inn under Redaktørforeningen og ønsker å få være en del av den etablerte pressen. Det viser at de ønsker å være en større del av samfunnet og ta del i den etablerte pressen. Men enkelt sett kan en definere alternative medier som behovene for å snakke, bli hørt og høre til. Det er disse tre grunnleggende tingene som gjør at alternative

medier eksisterer, og det er jo nokså menneskelige, grunnleggende behov. (Coyer, Dowmunt & Fountain, 2007, kap 4, s. 106-108).

3.2 Om Resett

Da jeg skulle søke opp informasjon om Resett på internett, fant jeg ikke noe særlig stoff som gav en god bakgrunnsinformasjon eller beskrivelse av Resett. Jeg har riktignok lest mye på tidligere forskning om Resett, i boken *Journalistikk, profesjon og endring*, som jeg også skal gå inn på i teoridelen, men jeg synes ikke det var noen tilstrekkelige beskrivelser der av Resett. Derfor valgte jeg å bruke Wikipedia som kilde for akkurat innhenting av dette bakgrunnsstoffet. Jeg skulle gjerne hatt en mer faglig forankret kilde, men jeg synes oppsummeringen hos Wikipedia var såpass god at den passet til dette formålet, som er å oppsummere kort og greit hva Resett er. Resett blir hos Wikipedia definert som en norsk nettavis som formidler nyheter og eget meningsinnhold. Det har eksistert siden 2017 og redaktøren er Helge Lurås. Lurås er utdannet analytiker og samfunnsdebattant, med spesielt fokus på internasjonalt tilhøve. Han har arbeidet for Forsvaret og hatt utenlandske oppdrag i Bosnia, blant annet. Resett sier selv at deres hovedfokus er at de ønsker å fremstille saker fra en annen vinkel enn etablerte massemedier, samt at de ønsker å få frem saker som massemediene ikke ønsker å dekke. (Wikipedia, 2021). I januar 2020, kunne Resett melde at de hadde 700 000 unike lesere. Resett har så langt ikke fått innpass i Redaktørplakaten, og ligger derfor ikke under det presseetiske regimet, selv om de ønsker det. Resett hevder selv at de følger Vær-varsom-plakaten, men at hvis de kunne fått tilgang til og vært medlem av det presseetiske regimet, ville de automatisk hatt større tilgang på Vær-Varsom-plakaten og derfor også det presseetiske regimet. De ønsker å være en del av de etablerte medieorganisasjonene i Norge, men har så langt fått avslag. De har derimot en egen "Resett-plakat", som kan tolkes som en egen versjon av Vær-varsom-plakaten. Her handler noen av punktene om at de skal være "freidige" og "modige" i møte mot makt, ta parti med mannen i gata, kritisere alle former for politiske og religiøse dogmer og verdier, med ønske om å forbedre verdiene, samt at de skal jobbe for demokrati og et liberalt samfunn basert på det beste i den vestlige kulturen. (Wikipedia 2021). Nettavisens nåværende redaksjonssjef er Lars Akerhaug, som også er aktiv journalist i avisen. Han uttaler at Resett er basert på grunnlagene om at det i samfunnet er et behov for et medium som kan "diskutere betente spørsmål om kulturelle konsekvenser av høy innvandring", og fordi "de etablerte mediene og

kultureliten” angivelig stempler vanlige folks meninger som fordomsfulle og hatefulle. (Wikipedia, 2021). Resett er en avis som har vært mye diskutert i etablerte medier for å ligne mer på kampanjejournalistikk og en ytre høyre blogg, enn en faktisk nettavis.

3.3 Kritikk rundt Resett

En av sakene som har fått mye kritikk hos Resett, er en kommentarartikkel nettstedet skrev om den muslimske og somaliske samfunnsdebattanten Sumaya Jirde Ali, i sammenheng med hennes kritiske kommentarer mot Sylvie Listhaug. Selve kommentarartikkelen fikk kritikk for å være ondssinnet og hateful, og fikk blant annet kritikk av Erna Solberg. (Wikipedia, 2021).

Et eksempel på en utdrag fra artikkelen som fikk mye kritikk var: *“Nordmenn er heldige som er født i Norge, de kan ikke noe for det. Jirde Ali, spissen på det somaliske og særdeles aktivt fødende, tunge spydet som er kastet inn i Norge, var uheldig som ble født i et «shithole country», hun kan ikke noe for det. Det er et viktig perspektiv, men likevel, det finnes grenser for ytringsfrihet, la oss kalle det anstendig oppførsel”*, som er et sitat direkte hentet fra kommentarartikkelen hos Resett med tittelnavnet: *La oss snakke om Sumaya Jirde Ali- og stemmene som håner oss*. (Gåsegg, 2018). Kritikken gikk ut på at det var fiendtlig retorikk og språk mot Islam og muslimer. Jan Tore Sanner, daværende kunnskaps og integreringsminister, mente at Resett ved å publisere slike artikler, godkjente hatefulle og islamofobiske ytringer. (Wikipedia, 2021). Dette er bare noen av kontroversene som har vært rundt nettavisen Resett, så det er klart og tydelig at det er en nettavis som vekker reaksjoner.

3.4 Tidligere forskning på tema: En analyse av publiseringspraksis hos Resett

I oppgaven min har jeg valgt å ta utgangspunkt i et tidligere forskningsarbeid som er publisert i boken *“Journalistikk, profesjon og endring”*. Der har tre medievitere foretatt en analyse av Resetts publiseringspraksis, hvor de har kartlagt publiseringer til Resett i to uker, en uke i 2018 og en uke i 2019. Bakgrunnen til analysen de foretok, var ut ifra definisjonen deres av journalistikk som “aktuell rapportering av saker av allmenn interesse i henhold til profesjonens etiske forpliktelser”. (Bjerke, Kjos Fonn & Røe Mathisen, 2019, s. 255). Dette er meget relevant for oppgaven min, i den grad av at det har gitt meg et større perspektiv på innholdet hos Resett, siden jeg selv går nærmere inn på selve teksten i utvalgte artikler og kommentarer, og ikke går ikke noe særlig inn på den jevnlige publiseringen deres. Da kan en lettere se et eventuelt mønster, og det vil også gi oppgaven min mer faglig tyngde. Jeg har valgt å fokusere på selve drøftingen og oppsummeringen av arbeidet, da det er det som er

mest relevant for oppgaven min. Deres funn konkluderer med at Resett sin dekning og handlinger ligger i et presseetisk grenseland, og at det ikke er noen fundamentale brudd på presseetikk. Ut fra deres definisjon av hva journalistikk er, har de konkludert med at Resett driver med aktuell rapportering av saker av allmenn interesse. De fant ingen klare presseetiske overtramp, selv om kvaliteten og grundigheten i sakene ikke alltid var den beste. (Bjerke, et al., 2019, s. 284-285). De valgte ut to tilfeldige uker, og kan derfor ikke utelukke at det har blitt begått overtramp i andre saker. (Bjerke, et al., 2019, s 285). Analysen konkluderte med at kommentarfeltet ligger helt på kanten etter hva som er presseetisk innafor. Det kom også tydelig fram at Resett prioriterer saker som handler om Islam og innvandring, og som kan skape debatt rundt disse to temaene. Men de poengterer at dette også blir kommentert og diskutert hos andre mediehus. De har også sett på Trine Skei-Grande saken som de har fått mye kritikk for, og saken om samfunnsdebattanten Sumaya Jirde Ali. De er usikre på om det har vært nok overtramp i disse sakene til at det de kunne ha blitt felt i PFU. I arbeidet sitt stiller de spørsmål til om det kan være et spørsmål om moral, siden det presseetisk kan se ut som Resett operer innenfor grenser som er innafor. De drar frem spørsmål vedrørende om det kan være en egnes politiske overbevisning som styrer oppfatning av hva som en oppfatter som rett og galt innenfor journalistikk. Deres konklusjon er at funnene de har gjort, ikke er nok til at Resett skal utelukkes fra presseetiske regelverket og den etablerte pressen. (Bjerke, et al., 2019, s 285-286). Dette er så klart interessante funn, da det går litt imot standpunktet som den private organisasjonen Redaktørforeningen har tatt mot Resett, om at de ikke kan inkluderes på grunnlag av klare brudd på presseetikk.

3.5 Mediespråk og språkets makt:

Siden jeg skal se nærmere på tekst og språklige virkemidler hos utvalgte artikler hos Resett, er det greit å ha litt bakgrunnsinformasjon om språkets makt. Det er relevant å ha med og vite noe om, fordi det kan hjelpe meg i måten jeg tenker på når jeg skal analysere tekstene, hvor jeg går nærmere inn for å se på selve budskapet i teksten. I følge boken "*Mediespråk, form og formidling i journalistikk*", blir vi utsatt for, og utøver makt ved bruk av språk. Media er en del av den fjerde statsmakt, som vil si at en som journalist, eller for eksempel som Resett som et alternative medie, har en maktposisjon overfor sine lesere som gjør at en er med på å sette dagsorden eller kan påvirke menneskers liv, hva de mener, hva de leser og er opptatt av. Språkbruken som avsender velger å bruke, har en direkte virkning på leseren som mottar. (Vestad & Alme, 2014, s. 22). At en har en makt til å kunne påvirke leserne med bruk av språklige virkemidler, gjør jo at en sitter med både makt og ansvar.. Ordvalg kan gi fokus

eller fremheve ulike ting som en ønsker å få fram. I journalistikkens verden skal en aller helst skrive med et språk som er presist, men det meste av tekster vil være mer eller mindre påvirket av den som skriver det, og måten den skriver på, og velger ut ord fokus i teksten. Det handler også om tekst i kontekst, og det handler om at noe som kan tolkes som noe for noen, kan tolkes som noe helt annet for noen andre. Når en leser en tekst er en farget av sitt eget syn på saker og sine egne erfaringer, og ikke minst på vår egen virkelighetsoppfatning. En kan snakke om tydelig ladde ord, eller mer nøytrale ord. En kan også snakke om negativt ladede ord, og positivt ladede ord. Hva en bruker i teksten, avgjør hvordan teksten vil bli oppfattet. (Vestad & Alme, 2014, s 23).

4.0 Metodekapittel

4.1 Tekstanalyse

Jeg har valgt metoden tekstanalyse. Problemstillingen min går ut på å se på om Resett sitt innhold i form av vinkling og språklige virkemidler, inneholder såkalt hatefull retorikk mot Islam og muslimer, derfor ble tekstanalyse et klart valg. Jeg ønsker å se på hvordan de bruker språket i tekstene sine for å få frem sine politiske meninger og holdninger, og om de i stor grad skiller seg så mye ut fra vanlig journalistikk som den etablerte pressen mener, eller om de også har andre elementer i tekstene sine som er verdt å se på. Målet er å forstå et av de største alternative mediene i Norge bedre, og foreta en tekstanalyse av utvalgte tekster hos nettstedet. I metodeboken "*Metodebok for mediefag*", poengteres det at kontakten mellom samfunnet, menneskene og mediene, går mellom elementet tekst. Det er gjennom tekst vi skaper forståelse for hvem vi er og identiteten vår. Det er gjennom teksten at mediene får utøvd sin makt og innflytelse og påvirkning på lesere. Teksten er et redskap for å fremme forskjellige holdninger, meninger og verdenssyn, for eksempel. Dersom en ønsker å vite hvordan mediene virker, er det første en bør se på den faktiske teksten som blir publisert. (Østbye, Helland, Knapskog, Larsen & Moe, 2013, s. 61). Dette er mye av utgangspunktet mitt for valget av metode. Jeg har valgt en kvalitativ tilnærming, hvor jeg går inn på selve teksten for å forstå betydningen bak det som blir skrevet. Det vil si at jeg vil se på både retorikk, som logos, patos, og etos, andre språklige virkemidler som komposisjon, presentasjon og vinkling og inferenser, som vil si at når en leser en tekst er det mye som er av underforstått betydning. En leser alltid en tekst med egne erfaringer i bakgrunnen, og all tekst krever at vi som lesere trekker slutninger for å forstå teksten. En kan se på tekst på både

makronivå og mikronivå. Makronivå er selve helheten av teksten, mens mikronivå vil si å se på teksten gjennom å se på ordbruk, faguttrykk, språklige bilder, overdrivelser, konnotasjoner eller denotasjoner, eller positive og negative ord, såkalte pluss og minusord, som er med på å forsterke teksten og dens betydning. For eksempel kan positive ord være “flott” eller “troverdige”, mens negative ord kan være noe som gir negative assosiasjoner som “kranglete” eller “uansvarlig”. (Østbye et al., 2013, s. 70-73).

En tekstanalyse skal være fortolkende ved å se på tekstens latente nivå. En trekker ut ulike elementer som en ønsker å fokusere på i teksten for å skape seg et mer helhetlig bilde og forståelse av betydningen og budskapet i teksten.

4.2 Undersøkelsesutvalg:

Jeg har valgt ut to kommentarartikler hos Resett hvor temaet er islam og rasisme. Det er disse emnene Resett har fått mest kritikk måten temaene omtales på. De hevder selv å være kritisk til innvandring og står for en strengere innvandringspolitikk, og de er også kritiske til Islam. Ved å se på nettopp kommentarer her, kan en se språkets makt i sin form ved at språklige virkemidler kommer godt frem i kommentarsjangeren. En får se tonen forfatterne legger seg på. Jeg har i tillegg valgt meg ut to nyhetsartikler fra Resett, hvor temaet i den ene artikkelen er verbal konflikt mellom en ung debattredaktør og en sosiolog og samfunnsdebattant. Den andre artikkelen jeg har valgt ut omhandler en avtale som Danmark har gjort med Rwanda angående asylpolitikk. Dette er også et tema som Resett er opptatt av, og derfor synes jeg det kunne være en interessant artikkel å se nærmere på. Jeg valgte ut både nyhetsartikler og kommentarartikler for å få et bredere syn på innhold, og ikke bare fokusere på meningsjournalistikk. Jeg har også valgt meg ut et par innlegg på Facebook-siden til Resett, på sosiale medier for å lettere forstå hvordan de ønsker å presentere sakene sine til omverden i sosiale medier. Jeg valgte ut innlegg på sosiale medier som gjorde at jeg selv umiddelbart reagerte, men også innlegg som jeg synes var nøytrale, for å balansere det og vise til det forskjellige innholdet i Resett. Sosiale medier er en arena hvor vinklingen blir spisset, og en skal selge saken sin ut. Derfor kan det å se på hvordan de legger ut sakene der, fortelle oss litt om presentasjonen av innhold hos Resett.

4.3 Utfordring med utvalget:

Utfordringen min ved utvalget er at det blir en veldig liten del av et stort bilde. Det er noen få utvalgte tekster som kun gir et lite innblikk i hvordan de omtaler visse temaer. Her kunne jeg kanskje ha valgt å benytte meg av kvantitativ analysemetode for å få mer tyngde og et mer

statistisk forhold i undersøkelsen. Derfor kan det bli problematisk å skulle gi en generell konklusjon om Resett, da jeg egentlig bare kan fremvise og diskutere rundt funnene mine hos akkurat de tekstene jeg har valgt ut selv. Jeg har jo også aktivt valgt noen utifra det jeg ønsker å finne, så på den måten er det jo ikke helt hundre prosent nøytralt heller. Jeg har prøvd å tolke teksten nøytralt og objektivt, men det er klart at problemstillingen min og hva jeg ønsker å finne ut, og hva jeg selv sitter på av erfaringer og kunnskap, vil nok påvirke resultatene av analysen min.

5.0 Analysedelen

5.1 Tekstanalyse av første kommentarartikkel hos Resett

Kommentarsjangeren:

Kommentarsjangeren er en sjanger som har vokst betraktelig i løpet av de siste årene. (Røe Mathiesen, Morlandstø, 2016, s. 14-16). Dersom en leser en kommentarartikkel kan en forvente at journalisten skal komme med sine subjektive meninger om noe. En kommentar inneholder gjerne analyse, kunnskap, uavhengighet, kontrovers og en kritisk tradisjon. (Røe Mathiesen, Morlandstø, 2016, s. 17). Det er en slags fortolkende artikkel, hvor en står litt mer fritt til å bruke språklige virkemidler for å fremheve sine poenger. Den norske forskeren Karl Knapskog, sier at kommentaren er en sjanger for offentlig resonnering i praktiske, etiske, og politiske spørsmål, der målet er å enten reise tvil eller overbevise leseren om noe. Her kommer også samfunnsoppdraget inn ved at journalistikk skal bidra til debatt. (Røe Mathiesen, Morlandstø, 2016, s 18).

Kommentarsjangeren er en mye brukt sjanger hos Resett. Nettsteder har fått mye kritikk for å fremme et islam fiendtlig politisk syn, i tillegg til å ha fått kritikk for å bruke hatefull retorikk angående Islam og innvandring i nettopp kommentarartikler.

Den første kommentaren jeg tar utgangspunkt i, er kommentaren i Resett, med tittelen: *“Hva er sannheten om Muhammed: Allahs “sendebud”*. (Lurås, 2021). Se vedlegg 1.

Hvem har skrevet saken: Helge Lurås, redaktør i Resett

Hva handler saken om: Kritikk av Islam

Vinkling: Det umiddelbare inntrykket jeg får når jeg ser tittelen i saken som er *“Hva er sannheten om Muhammed: Allahs “sendebud”*, er ut ifra konteksten jeg leser det, og med den bakgrunnsinformasjonen jeg har om Resett og deres ideologiske og politiske perspektiv som er kritisk til islam og innvandring, at tittelen i denne sammenhengen vil fungere som et negative ord, eller såkalte minusord. Vinklingen passer godt inn i kommentarsjangeren ved at den er spisset og derfor kan skape reaksjoner, ikke særlig kontroversielt i denne sjangeren, men i og med at temaet er en av verdens største religion som Islam, vil tittelen garantert vekke reaksjoner når forfatter bruker ordet “sannheten” for å hevde at han vet noe om noe som er såpass kompleks som religion faktisk er. Ordet “sannheten” er også et tungt ladet ord, som i denne teksten kan tolkes som en form for overdrivelse. Det er et mye brukt språklig virkemiddel for å få frem et poeng. Ordet sannhet er et abstrakt og subjektivt ord. En kan stille seg spørsmålet, vet Helge Lurås hva sannheten om Muhammed og Islam? Hva kan en forvente seg når en trykker inn i teksten videre når han skal forklare den såkalte sannheten? Det at en vet at det er redaktøren selv som har skrevet kommentaren, og siden en vet at han tydelig har gitt uttrykk av at han er kritisk til religionen Islam, er det naturlig at leserne sitt inntrykk av teksten mest sannsynlig vil være at dette er en tekst som ikke vil være positiv overfor Islam. Det kan for de som leser Resett til vanlig og som bruker dette mediet aktivt for å lese nyheter, være helt innafor, fordi det mest sannsynlig er en del av deres politiske syn. Men for andre som leser det, som ikke er inne i den “boblen” kan det oppfattes som mer kontroversielt. Tekst har mye med kontekst å gjøre og må ses ut ifra sosiale sammenhenger og kulturer. Det kan derfor være komplisert og hevde om en tekst er fiendtlig eller fremmer hat, fordi hva som er fiendtlig kan oppfattes forskjellig fra gruppe til gruppe, og ut ifra forskjellige politiske og ideologiske perspektiv. Det kan ha en sammenheng med moral. Det kan på en måte være berettiget religionskritikk, noe som faktisk er lov i et demokrati, men for andre kan det virke blasfemisk, siden en også har religionsfrihet i landet.

Ingress: I ingressen står det følgende: *“Det har blitt nødvendig å utplassere massivt politioppbud for å beskytte SIANs budskap om islam. Det til tross for at intet ble sagt som strider mot norske lover. Men hvorfor slikt politioppbud når man snakker om islam og leser fra islamske tekster?”* (Lurås, 2021).

Her har forfatter sammenbundet ordet “nødvendig”, og bundet det sammen med “massivt politioppbud”, og ordet “beskytte”, samt “SIANs budskap om Islam”. Her vil jeg si at ordet

“beskytte” blir sett på som et positivt ord. Ordvalget her viser tydelig at forfatter ønsker å vise at politiet beskytter et budskap som fortjener å komme frem. Det er her underforstått hva SIAN sitt budskap er, siden de har vært såpass mye omtalt i medier for sterk Islamkritikk.

Komposisjon i tekst: I kommentaren til Helge Lurås er komposisjonen mer eller mindre lik som de fleste andre kommentarer i andre medier, bare gjerne litt kortere. Den viser ikke til så mye fakta, noe som kan gjøre at teksten blir mindre troverdig. Kommentaren trenger ikke å følge den omvendte nyhetspyramiden, da det i kommentaren gjerne heller skal bygges opp på å få frem et poeng og bevare lesernes interesse fra start til slutt. Kommentaren er også en sjanger som har en større frihet til både komposisjon og språklige virkemidler enn vanlige nyhetsartikler, og den er ment for at meningen til skribenten skal komme tydelig frem. Slik sett oppfyller Lurås sin kommentar et av de viktigste kriteriene for å skrive en kommentar.

Språklige virkemidler:

“Muhammed var en krigsherre som brukte sin egen påstand om at han var Allahs sendebud til å skaffe seg makt, kvinner og rikdom. Han lot sine menn voldta kvinner tatt til fange fra menn de nettopp hadde massakrert, og de ble solgt på slavemarkedene på Muhammeds ordre.” (Lurås,2021).

Her er det god bruk av negative ord. Ordet “krigsherre”, “voldta” og “massakrert”, tar ingen feil av. Det vil de aller fleste, uansett bakgrunn, tolke som negativt og som minusord. Her binder forfatter disse ordene opp til Muhammed, som er en stor og viktig skikkelse innen Islam, som igjen kan tolkes som å være en form for provokasjon mot Islam. Her vil jeg si at det også er en form for retoriske grep over teksten, da patos blir brukt ved å spille på følelser. Ord som voldtekt og massakrer vekker vonde følelser og kan til og med vekke avsky. Patos er et mye brukt språklig virkemiddel i politikk, men også i journalistikk, og Resett har vært tydelig på sine politiske standpunkt. Det blir brukt overbevisende argumentasjon for å få leserne til å tenke negativt om Islam. Videre skriver Lurås: *“Så lenge det offisielle Norge fortier sannheten om det opprinnelige islam og det eksemplet Muhammed er, og som har inspirert vold og terror i form av det islamske regimet i Iran, Al-Qaida, IS, Taliban og wahabistene i Saudi-Arabia, kommer SIAN til å måtte ha beskyttelse, og politiske partier som hevder å være for demokrati, opplysning og fornuft, kommer til å erklære SIANs budskap og de som fremfører det som «uønsket» Det norske samfunnet har et valg: Skal vi lære oss hva slags budskap som faktisk finnes i Koranen og i fortellingene om Muhammeds liv, eller skal vi*

late som om denne politiske lederen og krigsherren var en arabisk versjon av «pasifisten» fra Nasaret.” (Lurås, 2021). Avslutningsvis i kommentaren, kommer igjen ordet sannhet opp. Denne gangen i sammenheng med ordet “fortier”. Her referer Lurås til det offisielle Norge, der ordet “offisiell” kan bli sett på som en form for overdrivelse, samtidig som det kan være en form for bruk av patos, ved at en spiller på eventuelle leseres til Resett sitt verdensbilde om at det fins et bilde av Norge hvor en del av Norge er den offisielle delen, mens den andre delen, eller de som følger Resett og skriver i Resett, er en del av den motsatte, altså den uoffisielle delen. En kan tolke det som et slags budskap i teksten om at det finnes et “vi” og “dem”, og dette spiller også på en av menneskets viktigste følelser, nemlig følelsen av tilhørighet. Så det er en tydelig bruk av det retoriske grepet patos. Igjen blir minusord brukt i form av ordene “vold” og “terror” knyttet opp til Muhammed. Den røde tråden er ikke vanskelig å se. Her er det om å gjøre å fremstille Muhammed som noe vondt og stygt. Mot slutten skriver Lurås at *“Politiske partier som hevder å være for demokrati, opplysning og fornuft, kommer til å erklære Sians budskap og de som fremfører det som uønsket.”* (Lurås, 2021). Her vil jeg si at Lurås spiller en del på patos, og på det å vekke følelser med å velge visse ord som står det norske folk, som tross alt er mottaker her, nært, slik som demokrati, opplysning og fornuft. Og da også hevde at de som ikke ønsker å høre Sians budskap, er på en eller annen imot demokrati, opplysning og fornuft. Det er ord som har stor betydning i den vestlige verden, og som de aller fleste av oss ser på som noe positivt. Men kommentaren er også en samfunnskritisk kommentar og et lite spark til det etablerte politiske, om at det å kritisere Islam er noe som “de etablerte” ikke gjør. Her kommer tydelig det alternative prinsippet frem, om at de ønsker å være en motvekt til det etablerte.

5.2 Analyse av andre kommentar:

Hvem har skrevet saken: John M. Johansen. Fast kommentator hos Resett.

Hva handler saken om: Rasisme i Norge og hatefulle ytringer, samt religionskritikk av Islam og kritikk av det politisk korrekte.

Vinkling: Tittelen i kommentaren er *“Rasistene i Norge”*. (Johansen, 2021). Det som er litt interessant med den tittelen, er at dersom du hadde lest den tittelen i den etablerte pressen, hadde en kanskje tenkt noe helt annet, enn hva kommentaren faktisk handler om. Men siden

tittelen står under Resett, er det mer eller mindre underforstått, altså en inferens, at det ikke vil handle om det som den største delen av norsk presse skriver er rasister. Det handler altså om kontekst og hva en leser mellom ordene, eller det som ikke nøyaktig blir sagt, men det som en tar med seg av erfaringer for å forstå en tekst. Ordet rasist er et negativt ladet ord, som altså er et minusord. Både ordet rasist og ordet Norge, er noe alle har et forhold til, som gjør at det allerede da er etablert et grunnlag for at det kan være en artikkel som folk ønsker å trykke inn på. Tittelen kan vekke både en følelse av forakt, med tanke på ordet rasist, men også en følelse av stolthet over Norge. Det blir en slags blanda følelse når en leser tittelen, så patosen er definitivt på plass her. Men det er definitivt det en kan kalle en fangende tittel, som gjør at en vil trykke inn. Så her har forfatter gjort det han kan for å fange leserne.

Ingress:

“Finnes strukturell rasisme i Norge? Ja visst gjør det så. Men den kommer ikke fra dem du tror.

Vi bombarderes i media av beskyldninger om rasisme utført av hvite middelaldrende menn.

Ofrene beskrives alltid som mørkhudede, flerkulturelle og ikke etnisk norske.

Men stemmer egentlig dette?” (Johansen, 2021).

I ingressen som jeg referer til ovenfor, stiller forfatter et spørsmål til om det finnes strukturell rasisme i Norge, og svarer på det ja, men at det ikke kommer fra “dem du tror”. Her etablerer han ganske kjapt sin mening om at rasismebegrepet som gjerne “folk flest” kjenner det, ikke er definisjonen som han selv tror på. Videre går han inn på at vi i media “bombarderes” av beskyldninger om rasisme utført av hvite middelaldrende menn, hvor ofrene alltid er mørkhudede, flerkulturelle og ikke etnisk norske. Han hevder at det er sånn det “alltid” er, og bruken av ordet “alltid” er nok ikke tilfeldig. Det er en form for overdrivelse i det ordet.

Språklige virkemidler

Videre i teksten tar han opp en definisjon av begrepet rasisme, ved å referere til rasismeparagrafen i norsk lov.

«Forbud mot diskriminerende eller hatefulle ytringer rettet mot noens hudfarge, etnisitet, religion, livssyn, seksuelle legning eller funksjonshemning.» (Johansen, 2021).

Her drar han inn fakta i argumentasjonen sin og han bruker det retoriske virkemiddelet logos. Logos handler om å bruke argumentasjon i teksten sin som skal overbevise leseren ved at leseren opplever at det er en sannhet i teksten. Den norske lov og paragrafene der, er noe som de aller fleste vil ta for å være en sannhet. Rasismeparagrafen bruker han videre i teksten for

å vise til at han mener at definisjonen av hva rasisme i samfunnet er, ikke alltid stemmer overens over den faktiske definisjonen ifølge loven. Han anerkjenner i teksten at det finnes folk som er rasister mot folk med annen hudfarge, og bruker ordet “tulling”, i sammenheng med et eksempel på en som gjør det, for å vise til at han fordømmer dem som gjør det, og bruker et negativt ladet ord mot dem. Dette er argumentasjon som kan tyde på at han også ønsker å vise balanse i sin tankegang.

Ved å referer til rasismeparagrafen og dermed bruke logos, går han inn på de forskjellige punktene i rasismeparagrafen. Her går han inn på religionsbasert rasisme, og rasisme mot seksuell legning. Begge steder hevder han at det er muslimene som er verst. Her bruker han ord som “vold”, “steining”, samt det å “dytte noen utfor bygninger”, for å vise til at muslimer er verst. Her kommer islamkritikken tydelig frem igjen, med bruken av negative ord. Han viser ikke til tall eller statistikk, men det er mer hevdelser og påstander, samt hans personlige mening og syn som kommer frem. På mange måter kan det derfor gjerne oppfattes som litt hule påstander, men samtidig er det jo også en inferens at religion også har negative sider ved seg. Det er nok flere som har lest historier om mennesker som er blitt forfulgt, blitt steinet, og torturert i religionens land, så på en måte kan argumentasjonen hans her vekke sterke følelser hos leserne som gjør at en ender opp med å tenke at Islam faktisk kan være et problem. Men han bruker ordet “muslimer” her, og referer da bevisst til en veldig stor folkegruppe som kan føle seg provosert og krenket av å lese det, da det i jo er en stor gruppe med forskjellige mennesker. Å bli forbundet med steining og vold er ikke særlig positivt, så balansen her er ikke særlig stor.

5.3 Analyse av første nyhetsartikkel hos Resett:

Om nyhetssjangeren

Hva en nyhet egentlig er, kommer litt an på hvem som leser det og hva en selv oppfatter som relevant for sitt liv. En kan lettest definere en nyhet som noe som må være interessert for målgruppen nyheten skal treffe. Kriteriene for en nyhet kan inneholde at det må være gjenkjennelsesfaktor i nyheten eller nærhet, for eksempel. En nyhetssak bør være vesentlig, gi identifikasjon, ha et preg av å være sensasjonell, og være aktuell. Et konflikt element kan gjøre saken god. Konflikter mellom mennesker i verbale debatter, eller voldelige sammenstøt, kan være eksempler på nyheter med konflikt som premiss. Nyhetssjangeren følger ofte den omvendte pyramiden, som vil si at det viktigste kommer først, og resten kommer nedover. Språket i en nyhet skal være objektivt og klart, og vinkling og ingress skal være en slags

teaser til hva en kan forvente å lese i saken. En skal forstå ganske kjapt hva saken vil omhandle. En nyhetssak skal ikke være preget av egne meninger, men skal være en objektiv oppsummering med enkelt og forståelig språk som skal fortelle om en hendelse. (Kjendsli, 2012, s. 51-53).

Hvem har skrevet saken: Lars Akerhaug, fast journalist og redaksjonssjef hos Resett.

Hva handler saken om: Verbal konflikt mellom ung debattredaktør i Dagsavisen og samfunnsdebattant og sosiolog Kjetil Rolness. Debatten handler om hersketeknikker og språkbruk i debatt om identitetspolitikk og diskriminering.

Tittel og ingress: Tittelen *“Debattredaktør anklager Kjetil Rolness for bruk av hersketeknikker”* (Akerhaug, 2021), er en tittel som i utgangspunktet kan fange leseren med tanke på at prinsippet om at konflikter og verbale konflikter er noe som “selger” godt i nyhetssaker. Bilde som er brukt i saken, er en sammensetning av et bilde av en ung kvinnelig debattredaktør, og Kjetil Rolness i kongekostyme som gliser bredt, mens blant annet Jonas Gahr Støre og Trine Skei Grande står rundt han og klapper for han i en anledning på Stortinget hvor han opptrådte. En kan få assosiasjoner til at dette er en anerkjent person som menger seg med dem på stortinget, mens bilde av den kvinnelige debattredaktøren er mer anonymt. Det kan ha noe å si for hvordan en oppfatter vinklingen i saken, og kan kanskje være et standpunkt mot den etablerte pressen som skriver om “gretne gamle menn” som kritiserer og bruker hersketeknikk på unge debattanter. Ellers forklarer ingressen at debattredaktøren mener at Kjetil Rolness, sosiologen, er styrt av følelser, og får frem hovedpoenget videre i saken nokså klart. Videre i artikkelen er språket nokså nøytralt, og for det meste er saken skrudd sammen av sitater fra både debattredaktøren, og Kjetil Rolness. Artikkelforfatter har brukt ordene “sterke anklager”, som en kan definere som en form for sensasjonalisering og overdrivelse, som ofte er brukt i medie verden, og gjerne spesielt i saker som omhandler konflikter mellom mennesker. Overdrevne ord som “raser” og “stormer” kan sammenlignes med dette, og er en måte å skape litt temperatur på, eller såkalt “trøkk” i saken. Denne nyhetsartikkelen har ellers et nøytralt og klart språk, og er i stor grad bare gjengivelser av det som er blitt sagt av de forskjellige aktørene i teksten. Nyhetsartikkelen skiller seg ikke spesielt ut fra andre nyhetsartikler i andre medier, og bærer preg av sensasjonalisering, akkurat som mange andre type saker i medier i dag. Det er heller ingen tegn eller spor til at artikkelforfatters egen mening kommer frem i teksten. I denne nyhetsartikkelen er det heller

ingen klare tegn på hvilket politisk ståsted Resett har, slik som det derimot er i kommentarene deres. Det skiller seg altså ikke særlig ut fra annen journalistikk en kunne ha lest hos VG og Dagbladet, for eksempel.

5.4 Analyse av andre nyhetsartikkel

Hvem har skrevet saken: Maria Zhaler, fast journalist hos Resett

Hva handler saken om: Flyktning og asyl-debatten

Tittel: *“Danmark inngår asylavtale med Rwanda”*

Ingress: *“Danmark og Rwanda står sammen om å endre dagens “urettferdige” og “uetiske” asylsystem”. (Zhaler, 2021).*

Tittelen i seg selv er ikke noe særlig sensasjonell, og tittelen avslører heller ikke særlig mye om denne avtalen, annet enn at Danmark har inngått en asylavtale med Rwanda. Men om en leser det ut fra et samfunnsmessig perspektiv, kan det være inferenser som at Danmark er kjent for å være en del strengere med tanke på innvandring enn Norge. Da kan en jo kanskje trekke noen konklusjoner til at det nok mest sannsynlig ikke vil handle om at en avtale som gjør at Danmark bosetter flere asylsøkere. Igjen handler det om konteksten og at teksten er publisert hos Resett, men det kan også på mange måter være egne fordommer og tanker om Resett som kommer frem, siden en vet hvor de står hen i den debatten. Det er en ganske alminnelig nyhet som opplyser om en politisk avtale mellom to land. I ingressen har artikkelforfatter dratt frem ordene “urettferdig” og “uetiske,” for å poengtere noe som noen inne i saken har sagt, eller ment om dagens asylpolitikk. Det er ganske sterke ord som vekker følelser og som gjerne også fanger leseren til å ville lese videre om nøyaktig hva som er urettferdig og uetisk ved asylsystemet. Det kan tolkes som en måte å lokke leseren inn, at forfatter velger ut nettopp disse ordene i ingressen. En form for patos-bruk. Informasjonen i saken har artikkelforfatter hentet ut fra den danske nettavisen Alltinget, som artikkelforfatter også referer og linker til i saken. Et kjapt søk på “Danmark asylavtale Rwanda” på google, viste at det ikke var noen andre norske medier som hadde skrevet om akkurat dette. Det viser gjerne det alternative her, ved at Resett løfter opp og velger ut saker og temaer som andre medier ikke i samme grad omtaler. Videre i saken baserer mye av informasjonen i

nyhetsartikkelen seg på artikkelen de har hentet informasjonen fra, men også fra den konkrete avtalen som Danmark og Rwanda har inngått, om at Danmark skal betale Rwanda og hjelpe dem med å utvikle asylsystemet ved å hjelpe dem til å styrke grensekontrollen, sende tilbake flyktninger, samt å bekjempe menneskesmugling. Det er vel her også en slags inferens at høyresiden eller ytre høyresiden er kjent for å være for en strengere asylpolitikk, og at politikken der ofte tilsier at de ønsker å hjelpe mennesker der de er. Dette er jo et perspektiv som kan ha vært med på å gjøre at artikkelforfatter valgte å skrive om nettopp dette, og vinkle på dette, siden avtalen i stor grad handler om at de ønsker å hjelpe mennesker der de er. Aktørene i artikkelen er blant annet Mattias Tefaya, som er innvandringsminister i Danmark, og diverse andre statssekretærer i Danmark. Personene som blir omtalt er faglige forankra personer, og avtalen som er omtalt, er også en faktisk politisk avtale. Derfor er artikkelen godt forankret i fakta og er opplysende om et tema som opptar mange. En kan derfor si at nyhetsartikkelen har troverdighet, og er bygget opp på en grei måte med hovedpoenget først, og tilleggsinformasjon nedover i artikkelen.

5.5 Sosiale medier hos Resett: Facebook

Sosiale medier og journalistikk:

Resett bruker sosiale medier heftig. Så å si hver dag oppdaterer de Facebook-siden sin med flere saker til dagen. Sosiale medier har på mange måter blitt en arena for å selge inn saken sin, hvor en på minst mulig plass, må korte ned saken og gjerne vinkle den på en slik måte at leserne ønsker å lese saken, eller eventuelt ønsker å kommentere. Men journalistikk og bruken av sosiale medier har også fått mye kritikk for at det har begynt å ligne mer på Facebook-innlegg, og at de ypper til kamp i kommentarfeltene med vinklingen de velger å fokusere på i sosiale medier. Resett har fått kritikk for at de bevisst vinkler sakene på en provoserende måte for å få gang i kommentarfeltet. Jeg har valgt ut et par innlegg på sosiale medier hos Resett. Jeg har bevisst valgt ut noen innlegg som er litt mer kontroversielle, i tillegg til andre som er litt mer nøytrale.

Analyse av første innlegg på Facebook:

Et av innleggene deres i sosiale medier, som en kan tolke som litt kontroversielt, siden det tydelig viser en mening, mens det samtidig er en nyhetsartikkel som skal presenteres, er innlegget der tittelen på artikkelen heter: “*Lege i Oslo fikk fartsbot: - fulgte etter politiet og*

anklaget han for rasisme.” I og for seg er jo den tittelen grei. Vinklingen går ut på at en mannlig lege som fikk fartsbot, kjørte etter politiet og anklaget dem for rasisme. Ordet rasisme er generelt et ord som har gått mye igjen hos Resett, og deres politiske ståsted er at de er kritiske til Islam og innvandring. Så her kan det jo her være lett å tenke at denne saken er skrevet med en hensikt om å vekke oppmerksomhet over folk som “drar rasismekortet”, som er blitt et mye brukt språklig bilde på nett. Men det kommer jo også litt an på øyet som leser. Det som skiller seg litt ut her, er teksten som de har valgt å bruke som såkalt delingstekst til Facebook-innlegget. *“Denne gangen virket ikke offerkortet”*. Her blir altså det tydelig vist hva journalisten som har publisert innlegget tenker om saken. Offerkortet er et negativt ladet ord, og er med på å male et bilde med å bruke et språklig bilde ved å bruke ordet “offerkort”. “Offerkort” kan også tolkes som en slags overdrivelse. Det er et ord som heftig er blitt brukt som gjerne en litt hånlig måte å si at noen synes synd på seg selv, satt helt på spissen, for å fortelle at noen ser på seg selv som et offer, selv om de ikke nødvendigvis er det. Artikkelen i seg selv ser grei ut når en klikker inn på den, men det er vel gjerne mer måten den blir solgt ut på sosiale medier kan skape reaksjoner. Vinklingen er tilspisset og vil vekke følelser, og den får tydelig frem hva personen som har delt artikkelen eller skrevet den, mener om saken. Det kan derfor minne mer om et innlegg for å fremheve en kontroversiell sak på en blogg, en på et medie som prøver å utføre journalistikk.

5.6 Analyse av andre innlegg på Facebook:

Resett

Startside

Butikk

Bilder

Videoer

Om

Felle

Resett

19 t · 🌐

Er slike sertifikater en god idé?

RESETT.NO

Seks av ti mener coronasertifikat er en god idé

Gå til
COVID-19-informasjons-senteret
for å lese mer om vaksiner.

[Få vaksineinformasjon](#)

👍👎👉 105

29 kommentarer · 1 deling

Send melding

Et annet innlegg på Facebook jeg har valgt ut, er et innlegg hvor tittelen på artikkelen på Facebook-delingen til Resett sier følgende: “*Seks av ti mener koronasertifikatet er en god ide.*”

Her er delingsteksten Resett har skrevet: “*Er slike sertifikater en god ide?*”

Dette er en ofte brukt måte å dele saker på i andre medier også. En ønsker en debatt om et emne og spør derfor direkte leserne om hva de synes om et spesifikt tema eller emne. Her spør de om de synes det er en god ide, og så legger de opp til at leserne kan si hva de ønsker å si om saken. Dette er ikke en særlig kontroversiell delingstekst. Den spiller språklig bare videre på selve tittelen i artikkelen som har “god ide” i seg, og ønsker å undersøke hva deres lesere synes om det ved delingen i sosiale medier. Kanskje en kan si de ønsker å få andre reaksjoner enn det de seks av ti nordmenn svarte, men å skape debatt med flere synspunkter i, er i og for seg viktig, sett ut i fra et samfunnsperspektiv. Her kommer heller ikke meningen til artikkelforfatter eller Resett sin egen mening og holdning frem, slik som i innleggene ovenfor. Vinklingen her legger opp til refleksjon hos leseren og stiller dem direkte spørsmål og etablerer da et forhold til dem, som kan være et lurt grep, og som mange andre medier også gjør.

6.0 Drøfting:

Funnene jeg har gjort ved tekstanalysen, har gitt meg en viss anelse om hva et av de største alternative mediene skriver om, og hvordan de skriver om det. Det har gitt meg klare indikasjoner på at språk har makt, og måten en velger å formidle ting på, og velger ut ord og vinklinger på, har noe å si for hvordan budskapet blir presentert, og på hvordan mottaker oppfatter innholdet. (Vestad & Alme, 2014, s 26-27). Ut ifra publiseringspraksisanalysen, i boken *Journalistikk, profesjon og endring*, kom det tydelig fram at Islam og innvandring var det temaet som oftes kom opp hos Resett. (Bjerke, et al., 2019, s. 285). Det så jeg også klart i de artiklene jeg tok utgangspunkt i, og også på sosiale medier. I kommentar artiklene blir negative ord og uttrykk brukt på en slik måte at det blir veldig klart hva forfatterne mener om Islam og innvandring. De bruker tydelig negative ord for å sette Islam i et negativt lys, og for å fremstille det som noe som ikke er forenelig med den vestlige kulturen vår, ved å sammenligne Islam opp mot ord som “stenging” “vold” og “massakre”, for eksempel. Alternative medier er kjent i sin form for å operere på en måte, og skrive på en måte, der det alternative medie ønsker å tilfredstille mennesker som mener det samme som dem. De ønsker gjerne å etablere en ny sannhet utenfor det som andre oppfatter som sannhet. Det kommer

tydelig frem i kommentarartikler ved at de referer til etablerte politikere og storsamfunnet som noe som er i mot deres meninger. Jeg vil si at de skaper en form for tilhørighet til eventuelle lesere som deler samme syn på for eksempel Islam. (Coyer, Dowmunt & Fountain, 2007, kap 4, s 108).

Når det kommer til om teksten i kommentarene kan kategoriseres som hatefull retorikk mot Islam, må jeg si meg usikker. Jeg må innrømme at jeg hadde forventet et enda mer drøyere språk og påstander når jeg gikk løs på analysen av tekstene. De omtaler Islam negativt, det er det ingen tvil om. Resett er heller ikke særlig balanserte i tekstene og argumentasjonene sine, med tanke på at det er en stor gruppe mennesker de gjerne referer til. Men samtidig tenker jeg at det å være kritisk til religion i form av journalistikk, er innafor. Det har også de tre medievitene i sin forskning publisert i boken *Journalistikk, profesjon og endring*, kommet frem til. Det er kanskje i grenseland med tanke på hva en er vant med å lese andre steder. Jeg synes at kommentarene med fordel kunne basert seg mer på statistikk og fakta, og ikke på løse påstander basert på patos, for å få frem sine poenger i kommentarene. Tekstene kan oppfattes som lite grundige, noe som også tidligere forskning på emnet, slo fast. (Bjerke et al., 2014, s. 285). Kommentarsjangeren er kjent for å sette ting på spissen og ha et nokså åpent landskap for hva en kan skrive. Men det er klart at om en selv er religiøs, tilhører Islam og er muslim, kan det virke som en form for hat at noen omtaler det en tror på og lever for, i en slik negativ grad. Når en da også vet at muslimer opplever rasisme og hat mot seg, altså at det er en inferens, kan det jo oppleves som ubehagelig å lese disse kommentarene. Jeg tror i stor grad at kommentarene til Resett vil leses forskjellig fra person til person, og kan gi ulike oppfatninger, ut ifra hvilket verdenssyn en selv har og hvilke erfaringer en har. Det gjør at det for meg blir vanskelig å si om det faktisk er hatefull retorikk eller ikke, siden det som kan virke hatefullt for noen, ikke nødvendigvis er det for andre. I den etablerte pressen skriver en gjerne om religion, og Islam i andre ordelag, og er mer forsiktig med hva en kritiserer, men det trenger ikke nødvendigvis bety at det heller er rett. Den etablerte pressen bruker også egen moral og egne politiske overbevisninger i sine tekster, og det kan av og til virke som en form for moralisering, hvor de også spiller på følelser i tekstene sine (Bjerke et al. 2014, s. 285). Nyhetsartiklene hos Resett synes jeg i stor grad var ganske like som nyhetsartikler i andre aviser, både med tanke på oppbygging og vinkling og et lett og forståelig språk. Her kom det ikke egne meninger, som en gjerne kan ha hatt inntrykk og forventet at en ville se også i de mer "vanlige" nyhetsartiklene i et alternativt medie. Artiklene baserte seg på fakta eller referanser/sitater fra andre mennesker med faglig dybde, og spilte på konflikter, som

mange andre medier også gjør. Språket var nøytralt. Saken om asylavtalen mellom Danmark og Rwanda, fant jeg ut at ingen andre medier i Norge hadde skrevet om. Da kom det tydelig frem at Resett ønsker å sette fokus på visse områder og temaer som gjerne “mainstream” media ikke tar opp, som er typisk for alternative medier, som artikkelen “*The future of alternative media*” tar opp. (Kenic, 2011, s. 192).

Ut ifra det jeg fant i sosiale medier hos Resett, vil jeg si at de definitivt ønsker å få frem sitt politiske budskap her, ved å komme med egne meninger eller kommentarer i delingsteksten til nyheten som blir publisert. Her blir det spilt på følelser og brukt overdrivelser for å få frem poeng. Dette er nok det jeg selv synes har vært mest på grensen sånn rent presseetisk. Det kan se presseetiske upassende ut med første øyekast, men samtidig har sosiale medier mer og mer visket ut grenser, og saker blir gjerne tilpasset publikum det skal ramme på sosiale medier, og blir lagt ut som et mål om å skape debatt i kommentarfeltene. Men utfra det jeg har sett av innlegg i sosiale medier, er det ingen tvil om at de ønsker reaksjoner som bekrefter egne meninger.

7.0 Konklusjon:

Resett skriver om Islam i et negativt ordlag. Sakene de velger ut, og vinklingene de bruker, kan tyde på at de ønsker å få frem sine budskap og politiske retning gjennom sakene sine og språket de bruker på sakene sine og i sosiale medier. Språk og innhold viser at det er et alternativt medie som vil utfordre det etablerte. Når det kommer til selve problemstillingen hvor jeg stiller spørsmål til hvorvidt Resett er preget av hatefull retorikk og språk mot Islam, vil jeg nærmest si at det er et definisjonsspørsmål. Det som kan oppleves som hatefullt for noen, kan være nærmere religionskritikk for andre. Resett har også en del “vanlige” saker, men beveger seg i et grenseland med tanke på vinklinger og delingskommentarer i artikler de deler på sosiale medier. Men jeg fant ikke noe umiddelbart urovekkende ved nyhetsartiklene. Jeg vil også konkludere med at de tydelig ønsker debatt i kommentarfeltene deres, med tanke på valg av ord, som gjerne forsterker meninger som de som leser Resett allerede har. Et klassisk grep innenfor alternative medier, med andre ord. Ut i fra det jeg har funnet, må jeg si meg enig med analysen publisert i *Journalistikk, profesjon og endring*, og si at Resett sitt innhold, også når det kommer til språk og retorikk, er gjerne i et presseetisk grenseland, men ikke direkte hatefulle eller noe som ikke bør publiseres. Jeg skulle veldig gjerne ha fått gjort mye mer med denne oppgaven, og fått sett på flere artikler for å få meg et bedre og mer grundig bilde av hva Resett skriver om, og hvordan de skriver om det. Jeg vil også gjerne ha tatt utgangspunkt i mer litteratur om dette emnet, og er klar over at det i denne oppgaven kan

være en svakhet at jeg ikke har tatt utgangspunkt i mer litteratur og forskning på dette emnet. Jeg kunne definitivt også brukt mer tid på analysen og gjort den grundigere, men jeg måtte velge meg ut få ting jeg ville fokusere på. Men tekstanalysen har lært meg mye om hva Resett sitt innhold faktisk er, og all media, også alternative medier, bør forstås ut i fra tekstene de faktisk publiserer.

8.0 Referanser

Bøker:

Bjerke, P., Kjos Fonn, B., Røe Mathisen, B. (2019). *Journalistikk, profesjon og endring* (1. utg) Stamsund: Orkana forlag as.

Vestad, J.-P. & Alme, B. (2014). *Mediespråk: form og formidling i journalistikk*. (4 utg). Oslo: Det Norske Samlaget.

Røe Mathisen, B. & Morlandstø, L. (2016). *Kommentaren - en sjanger i endring*. Oslo: Cappelen Damm.

Kjendsli, V. (2012). *Rett på sak!*. Kristiansand: Ij-forlaget.

Østbye, H., Helland, K., Knapskog, K., Larsen, L.O., Moe, H. (2013). *Metodebok for mediefag*. (4 utg.) Oslo: Fagbokforlaget.

E-bok:

Coyer, K., Dowmunt, T., & Fountain, A. (2007). *The alternative media handbook*. (Google Play). London og New York: Routledge, Taylor and Francis Group. Hentet fra: <https://www.routledge.com/The-Alternative-Media-Handbook/Coyer-Dowmunt-Fountain/p/book/9780415359658>

Artikler:

Jean Kenix, L. (2011). *The future of alternative media*. 187-214.

https://www.researchgate.net/publication/266456920_The_Future_of_Alternative_Media

Avisartikler:

Vike Arnesen, M. (2019, 12. juni). Ny rapport: Alternative medier leses av få, men får fortsatt stor oppmerksomhet i andre medier. *Journalisten.no*. Hentet

fra: <https://journalisten.no/alternative-medier-fritt-ord-hege-storhaug/ny-rapport-alternative-medier-leses-av-fa-men-far-fortsatt-stor-oppmerksomhet-i-andre-medier/366836>

Rustad Carlsen, M., Svendsen, M. & Alnes, E. (2020, 11. februar). Avslag for Resett i norsk redaktørforening for andre gang. *NRK*. Hentet fra

<https://www.nrk.no/kultur/avslag-for-resett-i-norsk-redaktorforening-for-andre-gang-1.14898974>

Skybakmoen, J. (2019, 25. april). ” Resett er ikke media, men en hevnjerrig blogg”, sier Høyre-politiker om nettstedet. *Filter Nyheter*. Hentet fra

<https://filternyheter.no/resett-er-ikke-media-men-en-hevnjerrig-blogg-sier-hoyre-politiker-om-nettstedet/>

Gåsegg, M. (2018, 24. februar). - La oss snakke om Sumaya Jirde Ali - og stemmene som håner oss. *Resett*. Hentet fra

<https://resett.no/2018/02/24/la-oss-snakke-om-sumaya-jirde-ali-og-stemmene-som-haner-oss/>

Lurås, H. (2021, 24.april). Hva er sannheten om Muhammed: Allahs “sendebud”. *Resett*.

Hentet fra

<https://resett.no/2021/04/24/hva-er-sannheten-om-muhammed-allahs-sendebud/?swcfpc=1>

Johansen, J. M. (2021, 25. april) Rasistene i Norge. *Resett*. Hentet fra

<https://resett.no/2021/04/25/rasistene-i-norge/>

Akerhaug, L. (2021, 28. april). Debattredaktør anklager Kjetil Rolness for bruk av hersketeknikker. *Resett*. Hentet fra

<https://resett.no/2021/04/28/debattredaktor-anklager-kjetil-rolness-for-bruk-av-herskertechnikker/?swcfpc=1>

Zhaler, M. (2021, 5. mai) Danmark inngår asylavtale med Rwanda. *Resett*. Hentet fra <https://resett.no/2021/05/05/danmark-inngar-asylavtale-med-rwanda/?swcfpc=1>

Nettside:

Wikipedia. (2021, 23. april) Resett. Hentet fra: <https://no.wikipedia.org/wiki/Resett>

Vedlegg 1: Kommentartikkel: *“Hva er sannheten om Muhammed: Allahs “sendebud”.*

11.5.2021

Hva er sannheten om Muhammed: Allahs «sendebud» | Resett

Hva er sannheten om Muhammed: Allahs «sendebud»

Kommentar Av **Helge Lurås** - 24. april 2021 | 19:00

Det har blitt nødvendig å utplassere massivt politioppbud for å beskytte SIANs budskap om islam. **Så også i Sandvika lørdag.** Det til tross for at intet ble sagt som strider mot norske lover. Men hvorfor slikt politioppbud når man snakker om islam og leser fra islamske tekster?

SIAN-leder Lars Thorsen setter islam på spissen og er selektiv i sin beskrivelse. Men jeg har til gode å høre noe direkte usant i det han sier om «profeten» Muhammed og hans religion slik hans kamp for å vinne politisk og militær makt i Arabia fra 622-632 e.Kr. artet seg.

Muhammed var en krigsherre som brukte sin egen påstand om at han var Allahs sendebud til å skaffe seg makt, kvinner og rikdom. Han lot sine menn voldta kvinner tatt til fange fra menn de nettopp hadde massakrert, og de ble solgt på slavemarkedene på Muhammeds ordre.

annonse

Disse tingene forteller i liten grad muslimske foreldre til sine barn, og heller ikke på koranskolene er dette tema. De forteller heller at Muhammed var en snill og omtenkssom mann som beordret almisser til de fattige og at Allah er barmhjertig. Dette er også det som fortelles på norske skoler. Heller ikke i norske medier forteller man om Muhammeds og islams «mørke» sider.

Les også: Massivt politioppbud og jernring rundt SIAN i Bærum

Disse diametralt motsatte forståelsene av hva islam er, skaper også det «hatet» som er mot SIAN. For muslimsk ungdom og konvensjonelle nordmenn tror SIAN lyver og dermed er hatefulle mot islam. Derav også begrepet «islamofobi». Men det Lars Thorsen ikke liker, er en helt reell del av islams egen historie. Og den lever den dag i dag som eksempler for

<https://resett.no/2021/04/24/hva-er-sannheten-om-muhammed-allahs-sendebud/?swcfc=1>

1/2

11.5.2021

Hva er sannheten om Muhammed: Allahs «sendebud» | Resett

«radikaliserte» muslimer. Over hundre norske muslimer sluttet seg til IS, som praktiserte islam i Syria og Irak slik Muhammed holdt frem som eksempel.

annonse

RESETT
Forkle | Med lomme
Kjøkken & grill

**støtt
Resett**

KJØP NÅ!

shop-resett.no

Så lenge det offisielle Norge fortier sannheten om det opprinnelige islam og det eksemplet Muhammed er og som har inspirert vold og terror i form av det islamske regimet i Iran, Al-Qaida, IS, Taliban og wahabistene i Saudi-Arabia, kommer SIAN til å måtte ha beskyttelse, og politiske partier som hevder å være for demokrati, opplysning og fornuft, kommer til å **erklære SIANs budskap og de som fremfører det som «uønsket»**.

Det norske samfunnet har et valg: Skal vi lære oss hva slags budskap som faktisk finnes i Koranen og i fortellingene om Muhammeds liv, eller skal vi late som om denne politiske lederen og krigsherren var en arabisk versjon av «pasifisten» fra Nasaret.

SHURIKA HANSEN: MIN KAMP FOR FRIHET – OG KJÆRLIGHET TIL NORGE

Tegn abonnement eller støtt oss på andre måter hvis du ønsker at Resett skal bestå som en motvekt til de etablerte og statsstøttede mediene i Norge.

Vipps 124526

Bankkonto 1503.94.12826

SMS "Resett" (200,- en gang) til 2474

Helge Lurås

Redaktør - helge@resett.no

Utskriftsvennlig versjon

Vedlegg 2: Kommentarartikkel: "Rasistene i Norge"

10.5.2021

Rasistene i Norge | Resett

Rasistene i Norge

Kommentar Av John M. Johansen - 25. april 2021 | 18:57

Leif Einar "Lothepus" Lothe. Foto: Vidar Ruud / NTB

Finnes strukturell rasisme i Norge? Ja visst gjør det så. Men den kommer ikke fra dem du tror.

Vi bombarderes i media av beskyldninger om rasisme utført av hvite middelaldrende menn. Ofrene beskrives alltid som mørkhudede, flerkulturelle og ikke etnisk norske.

Men stemmer egentlig dette?

annonse

For å finne ut av dette må vi først se på begrepet rasisme, og hva det egentlig betyr i dag. I § 185 i straffeloven av 2005, populært kalt rasismeparagrafen, så kan vi lese:

«Forbud mot diskriminerende eller hatefulle ytringer rettet mot noens hudfarge, etnisitet, religion, livssyn, seksuelle legning eller funksjonshemming.»

La oss ta for oss hudfarge først. Hvor mange i Norge i dag kommer med diskriminerende eller hatefulle ytringer mot noen på grunn av deres hudfarge? Det finnes noen. Det gjør det. Det samme gjelder etnisitet. Tore Tvedt og en håndfull tullinger som ikke vet bedre, går nok under denne kategorien.

Pøbel forsøker å banke opp medlemmer av SIAN. Er ikke det egentlig rasisme i henhold til rasismeparagrafen? Foto: Helko Junge / NTB

05.2021

Rasistene i Norge | Resett

annonse

RESETT
Forkle | Med lomme
Kjøkken & grill

**støtt
Resett**

KJØP NÅ!

shop-resett.no

Så har vi religion. Der er muslimene verst. De diskriminerer og kommer med hatefulle ytringer og tyr sågar til vold mot dem som er kristne eller kritiserer deres egen religion. Så finnes det igjen en håndfull etniske norske tullinger som gjør det samme som enkelte muslimer.

Når det gjelder seksuell legning, så er igjen muslimene verst. Akkurat på samme måte som tidligere finnes det også her etniske norske som kommer med hatefulle ytringer mot dem som har en annen seksuell legning. Men de steiner dem ikke eller dytter dem ut av høye bygninger.

Når det gjelder funksjonshemming, så tror jeg det er den gruppen som opplever minst rasisme i Norge i dag.

Da står vi igjen med livssyn. Hva er egentlig det? Ifølge Store norske leksikon, så kan **livssyn** være brukt om trossamfunn, men også om moral. Hvis vi tar utgangspunkt i det siste og tar med oss at moral er normer, verdier og holdninger som avgjør hva som er rett og galt eller godt og dårlig, så står vi overfor en situasjon som er ganske spesiell.

Det betyr nemlig at politikere, politisk korrekte og folk som får en følelse av overlegenhet ved å bruke begreper som rasist om andre, faktisk er de virkelige rasistene.

annonse

Vet **Lothepus** og **Græsvik** at de bryter rasismeparagrafen ved å bruke hatefulle ytringer mot Charter-Svein når han kun følger sin egen moral om hva som er galt og riktig? Hvor er media

10.5.2021

Rasistene i Norge | Resett

egentlig? Hvorfor skriver de ikke om dette? Hvorfor tar ikke politiet tak i dette og bøtelegger Lothepus for sine hatefulle ytringer både mot Charter-Svein og alle som leser Donald Duck?

«Dere må skamme dere, herfra til helvete. Reis hjem og bruk de siste hjernecellene til å lese Donald Duck, så kan du se på bildene for teksten forstår du faen meg ikke. Det er så dumt at jeg griner.»», sa Lothepus om dem som var med på koronademonstrasjonen.

Er ikke dette en hatefull ytring?

Tenk deg følgende scenario nå: Lothepus sier nøyaktig det samme om Kamzy Gunaratnam og alle som hører på henne under en demonstrasjon mot rasisme, eller Lothepus sier nøyaktig det samme om Greta Thunberg og alle som hører på henne under en klimademonstrasjon.

Hvordan tror du mediene, politikere og andre mer eller mindre bevistløse ville ha reagert da?

Ville det ha vært en unison enighet med sprengningseksperten da mon tro, eller ville politiet ha banket på døren hans?

Svaret på dette tror jeg vi alle vet, om vi vil det eller ikke.

Strukturell rasisme er i høyeste grad et stort problem i Norge. Media, politikere, kjendiser, muslimer og andre politisk korrekte og profilerte samfunnsstopper, kan uforstyrret og ustraffet utøve sine rasistiske holdninger overfor dem som har et annet livssyn, moral og verdier enn dem selv.

Foto: REUTERS/Ilze Filks

De virkelige rasistene i dette landet sitter ikke i et mørkt kjellerrom og troller på nett, men vandrer rundt på Stortinget, i Akersgata, i moskéene og på folks TV-skjermer. Det er virkeligheten i dagens Norge.

Tegn abonnement eller støtt oss på andre måter hvis du ønsker at Resett skal bestå som en motvekt til de etablerte og statsstøttede mediene i Norge.

annonse

Vipps 124526

Bankkonto 1503.94.12826

SMS "Resett" (200,- en gang) til 2474

John M. Johansen

Kommentator

Utskriftsvennlig versjon

Vedlegg 3: Nyhetsartikkel: “Debattredaktør anklager Kjetil Rolness for bruk av herskertechnikker”

11.5.2021 Debattredaktør anklager Kjetil Rolness for bruk av herskertechnikker | Resett

Debattredaktør anklager Kjetil Rolness for bruk av herskertechnikker

Av Lars Akerhaug - 28. april 2021 | 15:36

Kjetil Rolness fikk jublende applaus da han optrådte som Jens Flåvnes på Stortinget i 2019, men får kraftig refs fra Dagsavisens debatredaktør Selma Moren. Foto: NTB Scanpix / Dagsavisen

Hevder samfunnsdebattanten og sosiologen er styrt av følelser.

Debattredaktør Selma Moren i Dagsavisen kommer i et meningsinnlegg med sterke anklager mot samfunnsdebattant og sosiolog Kjetil Rolness, som hun mener går til angrep på unge samfunnsdebattanter på Facebook-siden sin, «som han vet kan ha opphetede, og noen ganger direkte ekle kommentar felt».

– Til deg som har «identitetspolitisk» som favorittord. Som føler deg truet i møte med erfaringer du selv ikke kan sette deg inn i. Som ønsker å ses på som en beskytter av demokratiet, samtidig som du – ved bruk av herskertechnikker og uthenging – forsøker å presse andre ut av samfunnsdebatten.

annonse

– Du er også styrt av følelsene dine, skriver hun, med adresse til Rolness, som skrev følgende emed adresse til en 19-åring som tok opp diskriminering av asiater:

«Jeg begynner å bli lei. Av å lese identitetspolitiske skrekkehistorier fra et samfunn som ikke eksisterer (...)»

– Hets og trusler

annonse

<https://resett.no/2021/04/28/debattredaktor-anklager-kjetil-rolness-for-bruk-av-herskertechnikker/?swcfpc=1> 1/2

11.5.2021

Debattredaktør anklager Kjetil Rolness for bruk av herskertechnikker | Resett

SAGAFORM
Sitteunderlag | Varm & myk
Vannavvisende

**støtt
Resett**

KJØP NÅ!
shop-resett.no

Hun mener Rolness som medlem av Ytringsfrihetskommisjonen bør være vel vitende om hva slags reaksjoner et slikt innlegg utløser og viser til skarpe karakteristikk av 19-åringen i kommentarfeltet hans.

– Hets og trusler flagges under retten til å si noe, mens minoriteter skyves vekk fra det offentlige ordskiftet fordi så mange nekter å ta dem på alvor, konkluderer Dagsavisens debattredaktør.

Rolness kommenterer utspillet fra Dagsavisen-redaktøren på **Facebook** med å karakterisere det som en «skolestil».

Tegn abonnement eller støtt oss på andre måter hvis du ønsker at Resett skal bestå som en motvekt til de etablerte og statsstøttede mediene i Norge.

Vipps 124526

Bankkonto 1503.94.12826

SMS "Resett" (200,- en gang) til 2474

Lars Akerhaug

Redaksjonssjef - lars@resett.no

Utskriftsvennlig versjon

Vedlegg 4: Nyhetsartikkel: “Danmark inngår asylavtale med Rwanda”

11.5.2021

Danmark inngår asylavtale med Rwanda | Resett

Danmark inngår asylavtale med Rwanda

Av Maria Zähler - 5. mai 2021 | 18:49

Danmarks innvandringsminister Mattias Tesfaye. Foto: Ritzau Scanpix/Martin Sylvest via REUTERS

Danmark og Rwanda står sammen om å endre dagens «urettferdige» og «uetiske» asylsystem.

Danmark skal betale Rwanda for å utvikle landets asylsystem. Danske myndigheter vil hjelpe det afrikanske landet med å styrke grensekontrollen, sende tilbake flyktninger, og bekjempe menneskesmugling.

Dette går frem av en fersk samarbeidsavtale om asyl og migrasjon, som to danske ministre har fremforhandlet med regjeringen i Rwanda. Nyheten er omtalt av nettavisen [Altinget](#).

annonse

Den danske regjeringen har holdt avtalen hemmelig i en uke.

Danskenes ønske om å opprette et mottakssenter for asylsøkere nevnes i avtalen som et ønske, men ikke som en konkret plan Rwanda forplikter seg til.

«Målet med avtaleprotokollen er å utvikle det bilaterale samarbeidet om asyl og migrasjon innenfor internasjonale standarder», står det i avtalen, som er underskrevet av Danmarks innvandringsminister Mattias Tesfaye, utviklingsminister Flemming Møller Mortensen, samt

11.5.2021

Danmark inngår asylavtale med Rwanda | Resett

Manasseh Nshuti, som er statssekretær med ansvar for østafrikanske anliggender i Rwandas utenriksdepartement.

annonse

RESETT
Reisekrus

Rustfritt stål
Sklisikker base

**støtt
Resett**

KJØP NÅ!

shop-resett.no

«Urettferdig»

Det fremkommer i avtalen at den danske regjeringens visjon er at asylsøknader behandles utenfor EU, for å bryte med dagens system som man mener gir incitament for illegal migrasjon.

«Det nåværende asylsystemet er urettferdig og uetisk, fordi det oppmuntrer kvinner, barn og menn til å begi seg ut på farlige reiser langs flyktningrutene, mens menneskesmuglere tjener formuer. Det er behov for å finne nye måter å håndtere utfordringene med migrasjon ved å fremme et mer rettferdig og mer human system, som bygger på en samlet tilgang», heter det videre i avtalen.

Vil fly asylsøkere til mottakssentre

Mattias Tesfaye har opplyst i Folketinget (det danske parlamentet, red. anm.) at Danmark er i kontakt med en håndfull land som kan bli partnere med sikte på å åpne mottakssentre for asylsøkere utenfor EU. Den danske regjeringens ambisjon er at stort sett alle asylsøkere som når frem til grensen skal flys til et mottakssenter og oppholde seg der mens deres sak behandles, og at de også skal forbli der om de får innvilget asyl.

Det vil imidlertid kunne bety at man må inngå kompromisser med landene man samarbeider med. Tesfaye har understreket at det derfor kan bli aktuelt å kompensere disse med mer u-hjelp, sterkere diplomatisk representasjon og utvekslingsprogrammer. Man anser imidlertid at å få stopp på masseinnvandringen til Danmark vil være verdt det.

annonse

<https://resett.no/2021/05/05/danmark-inngar-asylavtale-med-rwanda/?swcfc=1>

2/3